

Tarık Sezai
KARATEPE

Arakan ölüyor,
nerdesin?

Arakan ölüyor, neredesin?

Batan bir tekne hayatınızı ne kadar değiştirebilir?

14 asr önceydi...

Ciddé'den yola çıkan Tevhid yolcuları, sahile ramak kalmışken alabora oldular.

Kıyıda çığlık çığığa bir koşturmaca yaşandı. Denizciler kurtarılmıştı.

Varsa teknedен kıyıya çıkarıldı.

Zamanla Arakanca Arapça'ya karıştı.

Ümmettiler. Arakanlı eşleri oldu, çoğaldılar.

'Abdu'r rahme' idi, Arakan. **Rahmet Ülkesi!**

"Bu da mı gelecekti başımız?" deyip Budist olan milyonlar, **insanizmi** bırakıp Kitap'a koştu.

Heykeller darmadağındı; yer ile yeksan olmuş, şirik belası tarihe karışmıştı.

Kral Naremeikla, **Süleyman'dı**, artıkt! Değışen sade adı değil, kimliğiydi.

Arakan İslam Devleti, çekim merkezizydi. Yeryüzü gıpta ile bakıyordu. Pa-

TARİK SEZAI KARATEPE
~*~iczezaikar@tepe@bursasancak.com.tr

rasi, bayrağı, beşkenfi vardı.

Budistler ise yeni efendilerini seçmişlerdi: İngilizler!

Budist-Hristiyan canı kılıklılar, bir gece Arakan'ı baştanbaşa kuşattılar.

Yeryüzü cenneti Arakan, ilk defa, sürgünle diri diri yakılmayla karşı karşılaydı.

Ormanlar, mescitler, medreseler küldü.

Efendilerin Savaşı 1. Dünya, Japon hunharlığını getirdi, bölgeye.

İngiliz dansıklı dövüşü sahneye devdi: **"Biraz da sen öldür!"** Arakan in yüz binleri hayatta yoktu. Dün-

var, bugün yoktu.

Lemro Nehri'nin suları aylarca kan kırmızı aktı.

Budist Rakhimeler her duruma müsa-itti. Tetikçi oldular, kendi halklarına karşı.

Oysa akraba idiler, Arakan'la!

Müslüman için namert

düşmanın **kim'liği** fark etmiyordu.

Hem İngiliz'e, hem Japon'a, hem Rakhimelere karşı cihat ettiler.

Budist Thakin Partisi, kan döküyor, nefet saçıyor; İngiliz sermayeli radyo,

provokasyon kokuyordu:

"Müslüman'ın canını al, malını gasp et!"

Algı yönetimi devreledi: **"Arakanlılar, Hintli Müslümanlardır!"**

100 asırlık ülkelerinde kimliksizdiler artık; hastane yok, okul yok, tapu yok!

Burma diktasının sinsi çağırısı: **"Silahlarınızı teslim edin, söz, barış olucak!"**

İşte o an kurşunlar boca edildi; can verdiler, oracıkta. Müminin feraseti nere-

deydi?

2012... Mayıs...

10 milyon Arakanlı bir kez daha ku-

şatıldı. Ağacları bağlayıp yaptıkları salları, Bengal Körfezi'nde tabutları oldu.

Arakan yanıyor. Buda hilesi, siyonezmeden çok şey öğrenmişti.

Burma Terör Devleti, evleri dükkânları hem yakıyor; hem de **kaza ver-gisi** alıyordu.

Bangladeş yeni mülteciye sınırları kapattı.

Hasina: **"Myanmar, her Müslüman'ı Bengal'e yollayarak** 'Müslü-

mansız Arakan' istiyor."

Myanmar: **"Müslüman Bengal sizi istemiyor!"**

İki dikta arasında kalan Arakanlı, Bengal'in her yerine dağıldı. Dağ başları,

göl kenarları, santim santim toprak parçası Arakanlılarla doldu taşı.

1 milyon Arakanlı, derme çatma 20 metrekarelerde 10 kişi yaşıyor(!)

Gündüz erkekler, gece kadınlar yakanıyor. Uykı sırayla. Piriñ lapası, en

güzel dünyaya nimeti, Arakanlı için. Soğuk sıcak fark etmiyor. Yeter ki, aklıktan öl-

mesin.

Ölüm ile yaşam o kadar iç içe ki,

hemen yanı başlarında iki metre mezar açıp devam ediyorlar, hayata.

Donuk gözler, neşesiz yüzler, ümitsiz yürekler... Kampların vazgeçilmezi.

"Gün gelir, Burma katillerinden intikam alırsız!" diye her ailenin 9-10 çocuğu var.

Fakat ne yazık ki, analar evlatları bir-birinden kısa sürede ayrılıyor. Ecel alıp götürüyor, çoğunu.

Çin/Tayvan organ mafyası gün geçmiyor ki yüzlerce çocuğu kaçırmasin.

Zehra'nın Gözleri'nin Arakan versiyonu bu.

Myanmar, İslam adima ne varsa yok ediyor. Ezan kısık, sünnet gizli, Kur'an yasak.

Nikâhın bile vergisi var. Özel mülkiyet mi, o da ne? **"Her şey devletin!"**

Müslüman ölümler yakılıyor: **"Yer işgal etmesin!"**

Nagamin timi, Budist rahiplerden haz alarak hayatı cehennemeye çevirirken,

ümminin çocukları sınır boylarında ölümünü bekliyor.